

OPINIÓ

2 juny 2024 2.00 h

KEEP CALM**Rètols que parlen****MATTHEW TREE****MATTHEW TREE**

A mitjans del mes passat, Joan-Lluís Lluís va presentar el seu últim llibre, l'assaig *Balla amb Babel* (ed. Fragmenta, 2024) –segurament la millor defensa mai escrita de la igualtat intocable de totes les llengües– a la seu barcelonina del CIEMEN; en Lluís hi va explicar una teoria seva segons la qual els rètols –siguin públics o privats– són una indicació clara de la salut d'un idioma. Va posar per cas la Catalunya Nord, on els rètols en català són si fa no fa testimonials i l'idioma, també. De fet, els rètols vistos durant un viatge llampec pels Països Catalans ens donarien una idea clara de la salut del català a llocs tan diferents com ara Alacant, Girona, Ciutadella o l'Alguer. Ara bé, en una visita recent als Països Baixos no vaig poder evitar de pensar en el que en Lluís havia dit sobre els rètols i els idiomes. Per començar, a l'aeroport de Schipol, el més gran del país, tots els rètols –siguin de l'aeroport mateix o de les seves botigues i anuncis comercials– són exclusivament en anglès. A Amsterdam mateix, gairebé tots els noms de les botigues i restaurants són en anglès. Es podria pensar que com que els Països Baixos són un país independent, la salut del neerlandès és blindada, però el fet és que els joves neerlandesos ja prefereixen llegir en anglès; i arreu del país l'anglès potser no és predominant però sí omnipresent, no només als rètols sinó fins i tot, de vegades, en converses entre els mateixos neerlandesos. Però el que més em va sorprendre era que –en un hotel molt tradicional en què, davant meu, se celebrava un casament neerlandès ídem– el bàrman no només no parlava neerlandès sinó que era incapaç d'entendre la frase “Cobra'm, si us plau”. A Catalunya, algú se n'hauria queixat, i molt –si més no– en una situació semblant. Potser no soc tan ximple com alguns amics diuen, per ser optimista pel que fa a la supervivència del bell catalanesc.